

Tyrstrup. Han sagde, at de — ofte miskendte — Bestræbelser, der var gjort for at afværge denne triste Katastrofe, altsaa ikke var bleven kronede med Held. Han havde dog det Haab, at Sammenholdet i Partiet skulde vise sig stærkt nok til at modstaa ogsaa denne svære Rystelse, og han bad alle de tilstedeværende tilsige ham og det øvrige Ministerium deres virksomme Støtte i den bitre og sørgelige Kamp, der sikkert forestod.

Som Svar derpaa sprang Lærer Tanning op og raabte: „Danmark leve!“

Alle rejste sig. Med tre taktfaste Hurraer bekræftede Forsamlingen sin Tilslutning til Tyrstrups Ord. — —

Ude omkring i Hovedgaderne sporedes allerede et stærkt Røre. „Femte Juni“ havde udsendt en Løbeseddel med Enslevs Krigserklæring, og Folk søgte hen til Avisredaktionernes Vinduer for at læse de ophængte Plakater.

Ud paa Aftenen voksede Bevægelsen i Byen som paa en Valgdag. Især var der Trængsel paa Højbro Plads udenfor „Femte Junis“ store Bygning. Hurraer og Leve- raab for Enslev blandet med Piben og Spektakel lød op mod den halvrunde Hjørnealtan, hvor den gamle Fører saa ofte paa de store Valgaftener havde vist sig for Mængden og ladet sig hylde.

Nu sad Samuelson deroppe bag Vinduesplakaterne og var hensunken i mørk Fortvivelse. Et stort Haab var kuldkastet for denne Fredens Mand, der kun ønskede at faa Ro til at gøre sin Gerning som Publikums faderlige Velgører og Ven. Virkeliggørelsen af hans Drøm om et mægtigt, 24-sidigt Blad med en ærligt udstrakt Haand